

Umění 19. století: vybraná témata

Gabriel Cornelius Max, Opice jako kritici umění, 1889

Umění 19. století – styly a směry, sdružení a umělci

- Neoklasicismus (David, Ingres, Canova, Thorvaldsen, Soane, Klenze)
- „Umělci imaginace“: Goya, Füssli, Blake
- Nazaréni (Cornelius, Overbeck, Führich, Tkadlík)
- Romantismus a realismus v malířství (Géricault, Delacroix, Courbet, Daumier, Barbizonská škola – např. Millet, Purkyně, Čermák, Pinkas)
- Možnosti krajinomalby: Constable a Turner
- Prerafaelité (Millais, Hunt, Rossetti)
- Ruskinovy teorie, hnutí Arts and Crafts
- Architektura historicismu (Semper, Le Duc, Hansen, Zítek)
- Akademismus a salónní malba (Couture, Makart, Brožík, Hynais)

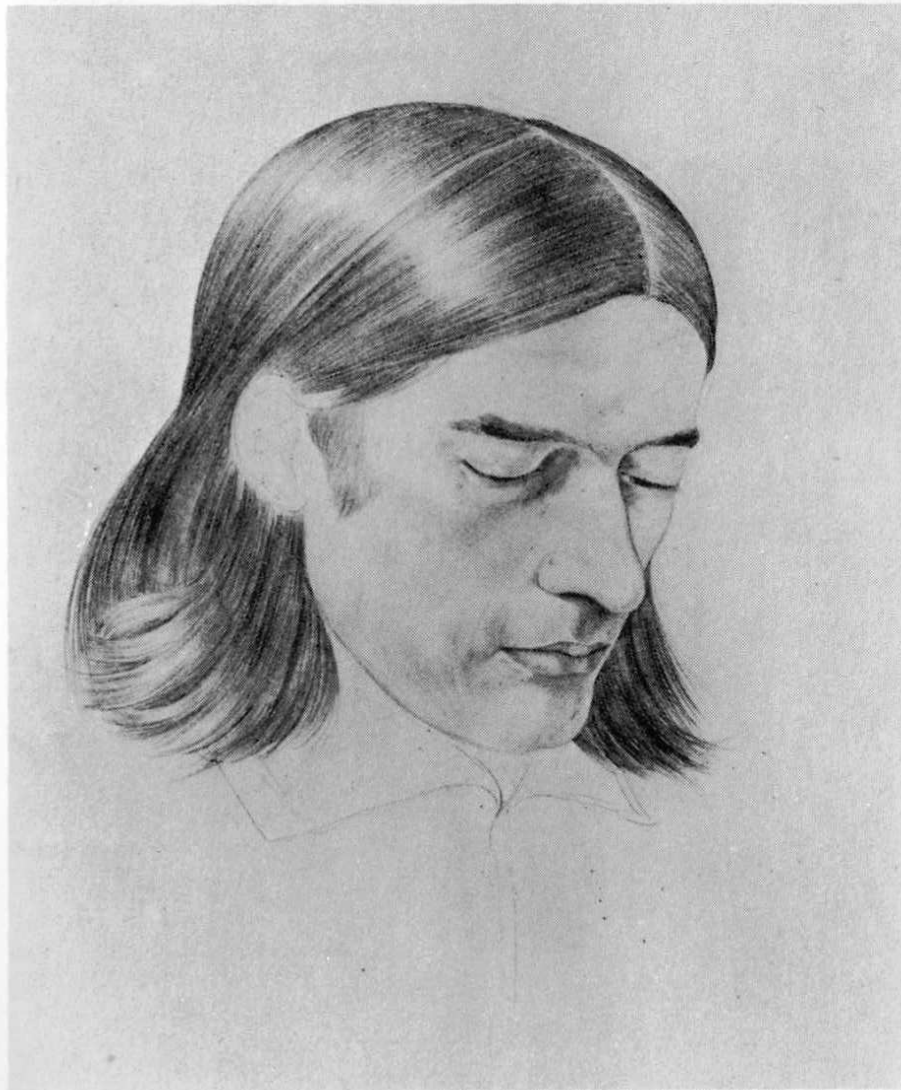
Umění „dlouhého 19. století“ – styly a směry, sdružení a umělci /dokončení/

- Počátky fotografie (Niépce, Daguerre, Fox Talbott)
- „Česká národní klasika“ - generace Národního divadla a její předchůdci (Zítek, Levý, Myslбек, Mánes, Aleš, Brožík)
- Impresionismus ve Francii (Manet, Monet, Renoir, Degas)
- Impresionismus v Čechách (Radimský, Slavíček, Hudeček)
- Reformní směry v sochařství (Rodin, Bílek)
- Secese (Horta, Gaudí, van de Velde, Beardsley, Mucha)
- Postimpresionismus (Cézanne, Gauguin, van Gogh, Seurat)
- Avantgardní směry - fauvismus, expresionismus, kubismus, futurismus, abstrakce

Nazaréni

- 1809 šest studentů vídeňské akademie založilo Spolek sv. Lukáše, k nim se postupně přidali další přívrženci, část z nich zůstala ve Vídni a někteří odešli do Říma, kde se usadili ve františkánském klášteře S. Isidoro
- název se odvozuje podle vlasů „alla Nazzarena“ – stylizace do podoby Krista a jeho pokračovatelů
- první výtvarná skupina v novodobých dějinách, jejím cílem byla obnova církevního umění a kolektivní způsob života a práce
- vlivy: romantická literatura, staří mistři – Dürer, italští primitivové (Giotto, Piero della Francesca), Raffael, klasicistní krajinomalba aj.
- Po 1818 rozšíření stylu do Německa a Rakouska, hlavní díla vznikají ve 20.-50. letech 19. stol.

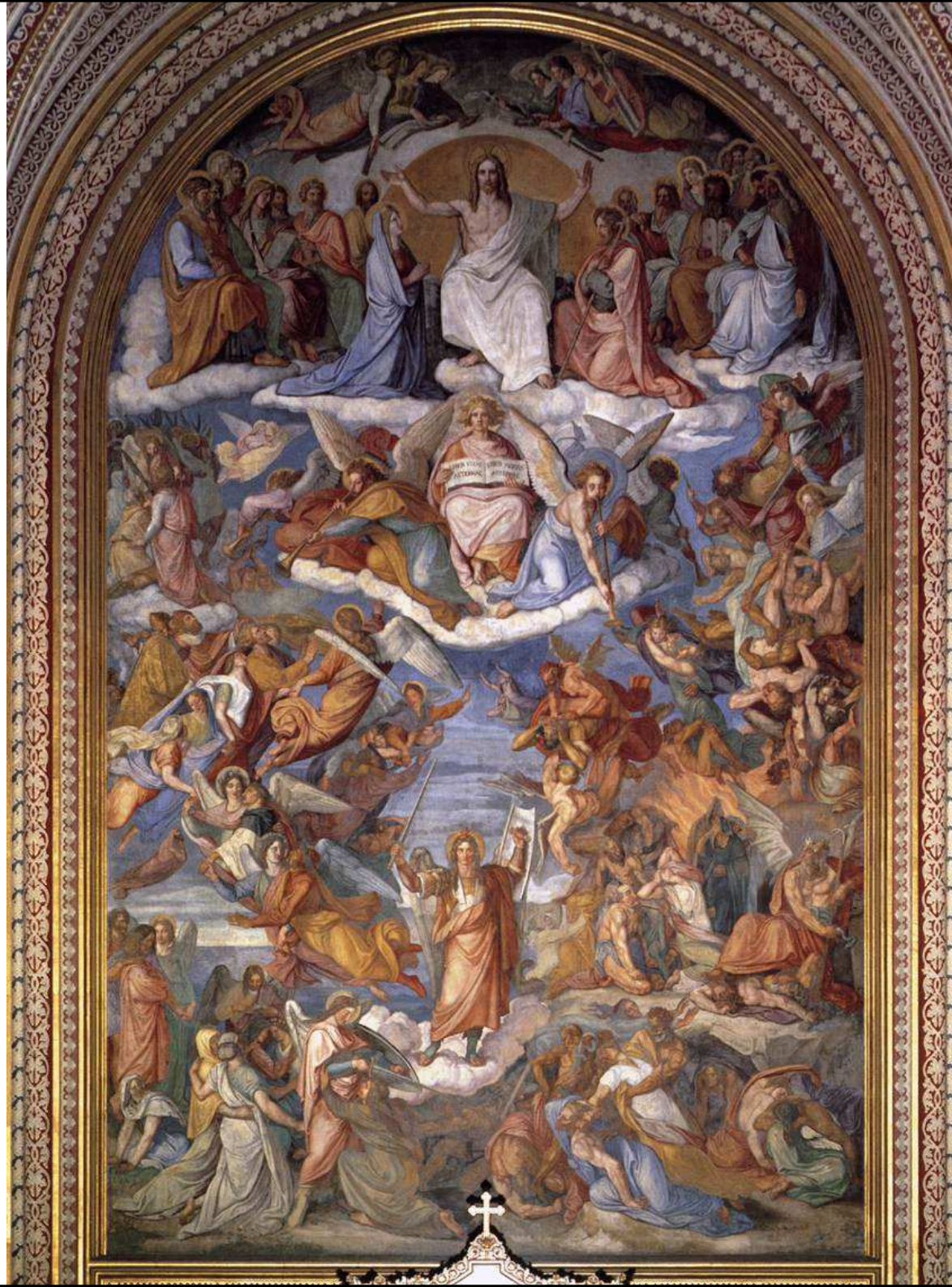
Carl Philipp Fohr, Podobizna Friedricha
Overbecka, 1818 - Vlastní podobizna, 1816

Friedrich Overbeck, Italia a Germania, 1811-1828

Peter Cornelius,
Poslední soud,
1836-1839
Mnichov, kostel sv.
Ludvíka

Joseph von Führich, Jákob potkává Ráchel se stády jejího otce, 1836

František Tkadlík, Sv. Václav a sv. Ludmila při mši, 1837

Program realistického malířství

Gustave Courbet, předmluva ke katalogu samostatné výstavy, 1855

- „...ukázat lidu pravé dějiny prostřednictvím pravého malířství... Pravými dějinami mám na mysli historii oproštěnou od nadlidských zásahů, které vždy převracely mravní smysl a pošlapávaly individuum.“
- „...být schopen převést mravy, myšlenky, charakter mé doby podle mého úsudku, nebýt pouze malířem, ale navíc člověkem; řečeno jedním slovem – mým cílem je provozovat živé umění.“

- 1) Umění ideálního zpřítomňování
- 2) Realistické umění (G. Courbet, 1855)

/Tři ideje obrazové racionality podle Arnolda Gehlena/

Abb. Nike von Samothrake. Um 180 v. Chr., Marmor.
2,45 m. Paris, Louvre.

Prerafaelité

- *Preraphaelite Brotherhood* zal. v Londýně r. 1848 v okruhu nespokojených studentů Královské akademie.
- K šesti zakladatelům patřili John Everett Millais, William Holman Hunt a Dante Gabriel Rossetti.
- Bratrstvo jako umělecká komunita existovalo do 1853 (1855), prerafaelitské umělecké postupy jsou však uplatňovány až do konce 19. století.
- Návrat před Rafaela, tedy k italským a nizozemským primitivům 15. století.
- Věrnost přírodě („true to nature“) – John Ruskin
- Literární inspirace (Dante, Milton, Shakespeare, Keats aj.), studium bible, vlastní literární tvorba.
- V okruhu Rossettiho později rozvíjen estetismus.

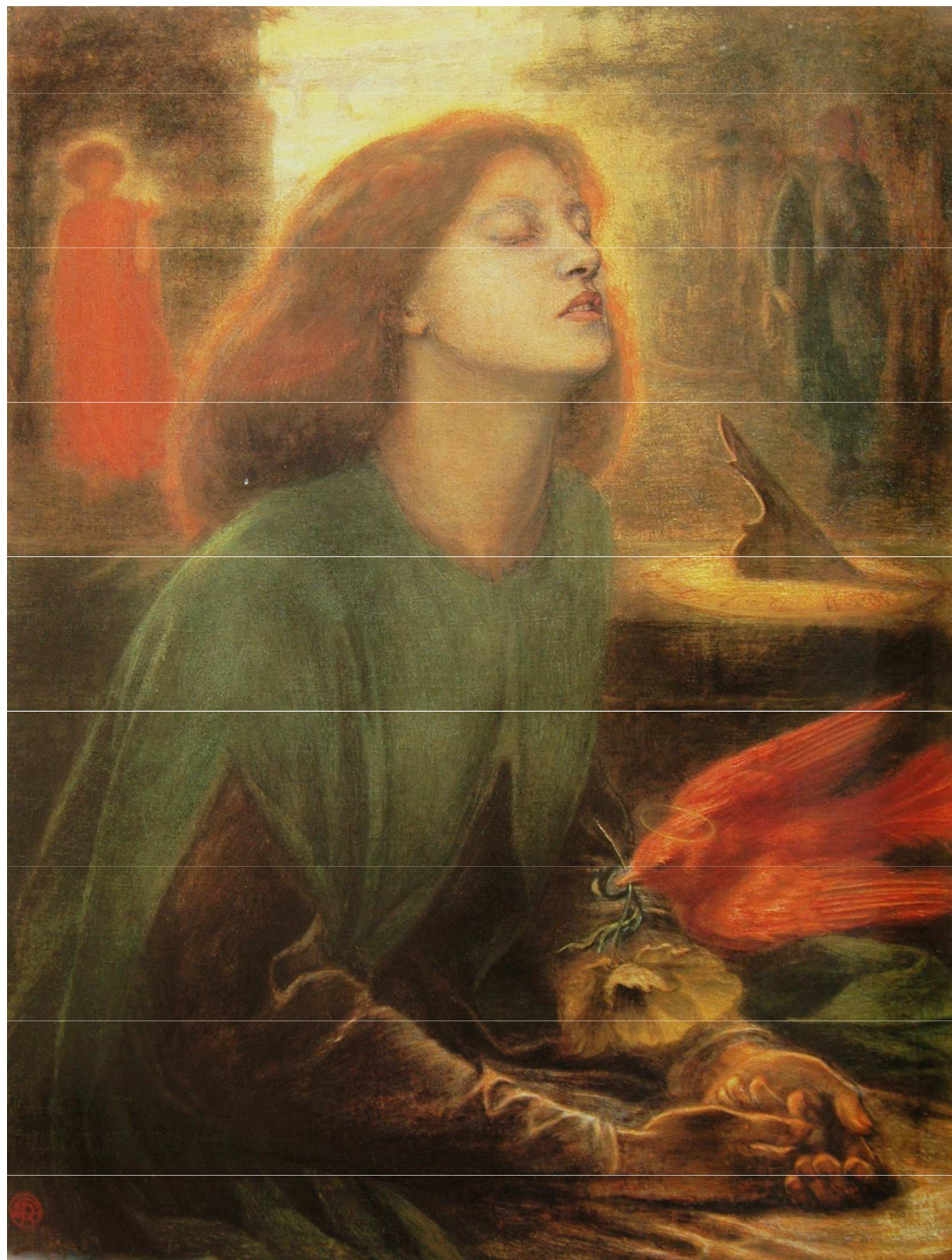
John Everett Millais, Kristus v domě svých rodičů, 1849-1850

John Everett Millais, *Ofélie*, 1851-1852

Dante Gabriel
Rossetti
Beata Beatrix
cca 1864-1870

William Holman Hunt, Naše anglické pobřeží
(Ztracená ovce), 1852

William
Holman Hunt,
Probuzené
svědomí,
1853

Hnutí Arts and Crafts

- Odpor k průmyslové revoluci a k eklektickému pojetí stylovosti
- Reforma etických hodnot, společenského uspořádání, designu
- Program hnutí formulovali a naplňovali John Ruskin a William Morris (a další)
- Největší rozmach hnutí: cca 1880-1910 ve Velké Británii a v USA

J. E. Millais, John Ruskin,
1853-1854

Augustus Welby Pugin, Kontrasty neboli Paralela mezi vznešenými stavbami středověku a odpovídajícími stavbami dnešní doby, 1840

William Morris, látka z tkané vlny
s motivy pávů a draků, 1878

E. W. Godwin a William Wyatt, Kredenc (ebenové
dřevo a japonský kožený papír), 1867

Philip Webb, Červený dům, Bexleyheath, Kent
1856-1859

James McNeil
Whistler,
Paví pokoj,
Dům Frederica
Leylanda, 1876

Arthur Heygate Mackmurdo
/pozn.: zakladatel cechu Century Guild, 1882/
židle (mahagon a kůže), 1882
titulní list knihy, 1883

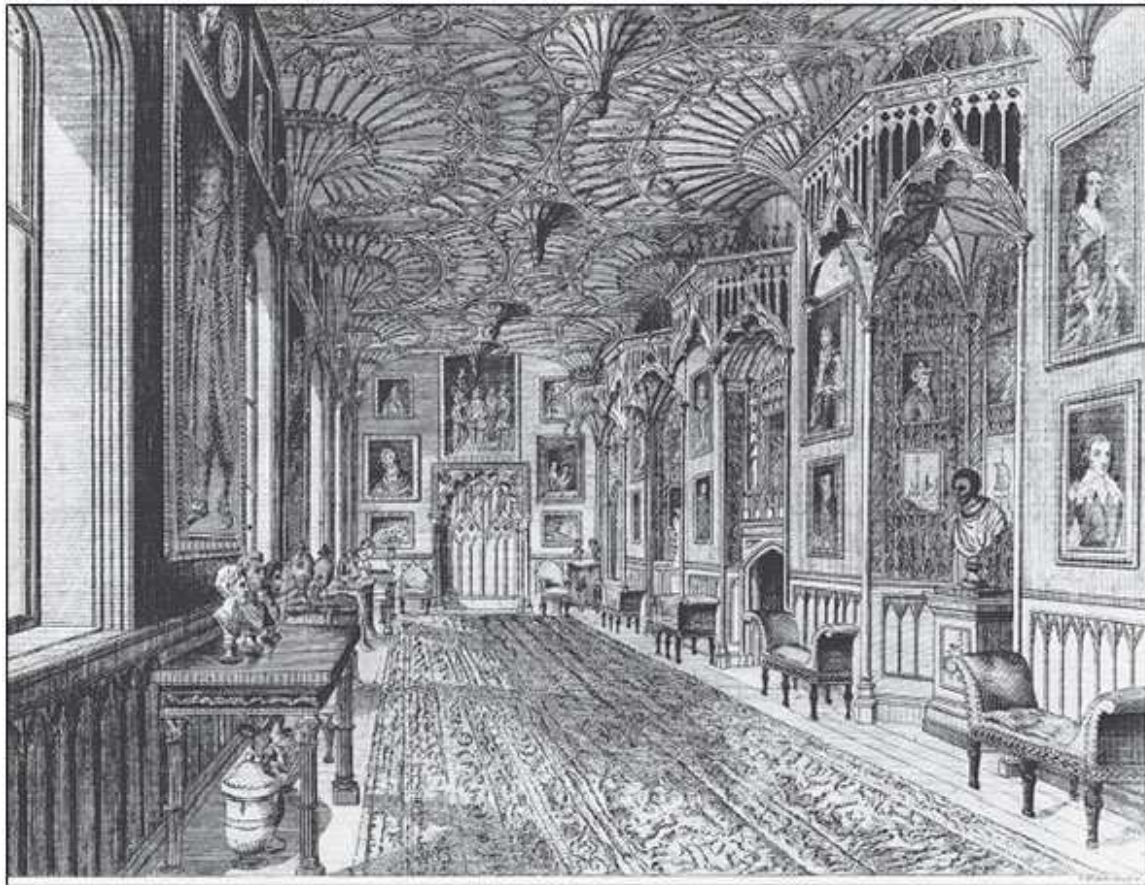

Horace Walpole

/autor gotického románu „Otrantský zámek“/

Strawbery Hill, Twickenham, 1749-1777

/novogotika jako exotismus a zároveň inspirace
pro romantickou fázi historicismu/

Historicismus v architektuře

- teoretické koncepty

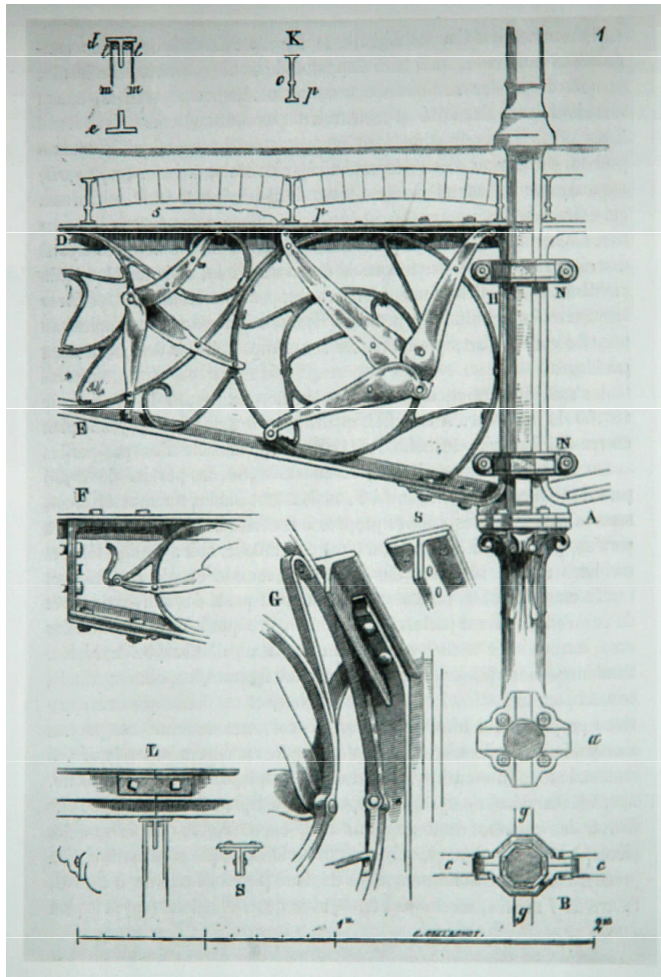
- **Heinrich Hübsch**, *In welchem Stil sollen wir bauen*, 1828 (*V jakém stylu máme stavět*)
- **Gottfried Semper**, *Die vier Elemente der Baukunst. Ein Beitrag zur vergleichenden Baukunde*, 1851 (*Čtyři elementy stavitelství. Příspěvek k srovnávací stavební vědě*)
- **Týž**, *Der Stil in den technischen und tektonischen Künste oder Praktische Aesthetik*, 1861-1863 (*Styl v technických a tektonických uměních neboli Praktická estetika*)

Gottfried Semper, Opera v Drážďanech, od 1838

Eugène Emmanuel Viollet-le-Duc
ilustrace k jeho spisu o architektuře, 1872
obnova města Carcassonne, od 1844

Josef Zíték

Národní divadlo v Praze, 1868-1881, po požáru
upraveno do 1883, spolupráce Josef Schulz

Architektura historicismu ve střední Evropě

Periodizace podle Renate Wagner-Rieger:

- romantický historicismus, 1830-1860
- přísný historicismus, 1850-1880
- pozdní historicismus a secese, 1880-1914

romantický historicismus
přestavba zámku Lednice
1846-1858

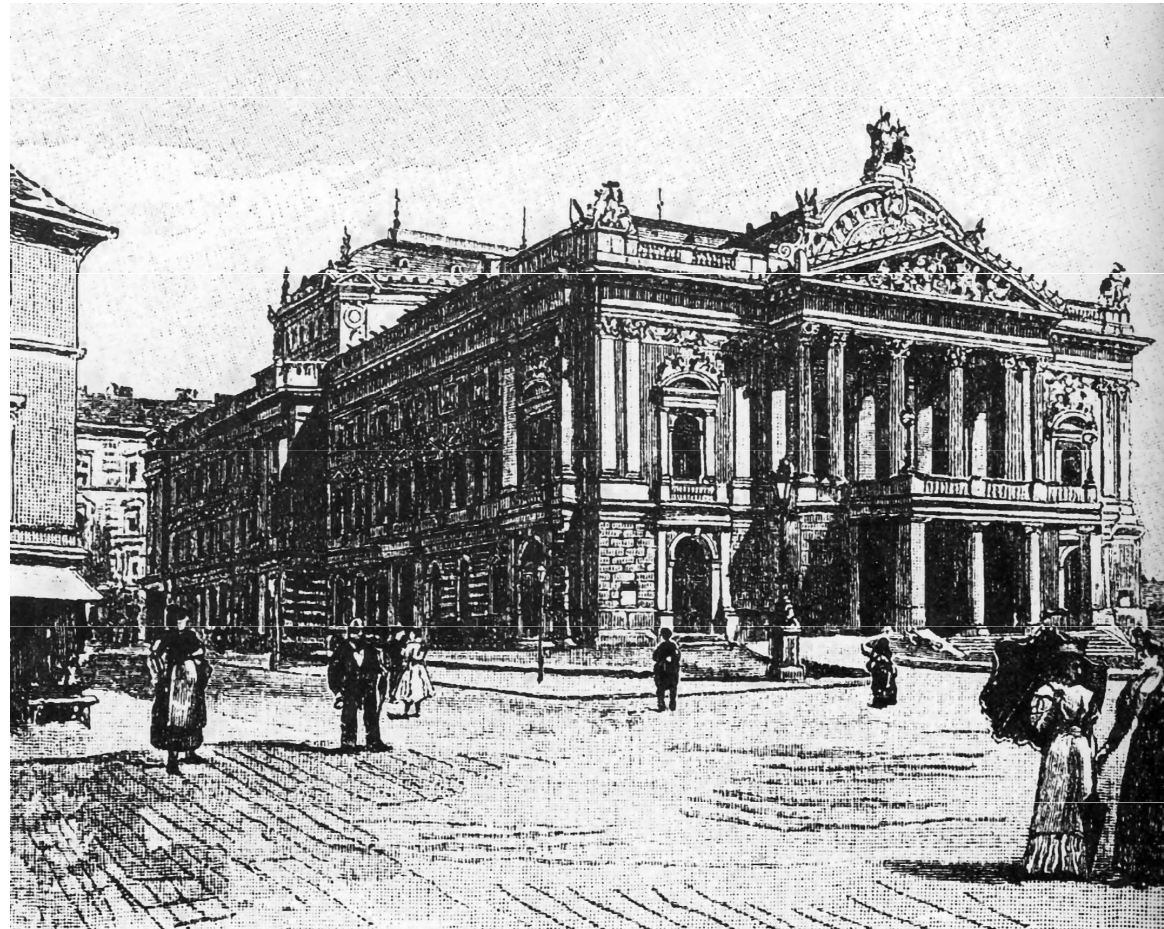
přísný historicismus

Theofil Hansen, Besední dům v Brně, 1871-1873

pozdní historicismus
F. Fellner a H. Hellmer ml.,
Mahanovo divadlo v Brně,
1881-1882

Akademismus

Definice dle Romana Prahla: „umělecká teorie a praxe, rozšířená zvláště v 19. století, odvozující své postupy, ale i kritéria hodnocení výtvarného díla od uznávaných vzorů umění. (...) Akademismus úzce souvisel s doktrínou učitelů na akademiích.“

Společnost vlasteneckých přátel umění, zal. 1796. Tato společnost založila v roce 1799 Akademii výtvarných umění v Praze.

Josef Matyáš Trenkwald, Bitva u Lipan roku 1434, IX. scéna z cyklu nást.
maleb z českých dějin, 1850. Praha, Letohrádek královny Anny
Pozn.: Příklad akademické malby, na jejíž realizaci se podíleli Trenkwaldovi žáci

Salónní malba

Malba orientovaná na úspěch na výstavních přehlídkách (podle francouzského vzoru často nazývaných salony).

Typické rysy: bravura nápadů, velkolepost líčení, úchvatná podívaná, pro níž byly často voleny náměty z antického a křesťanského dávnověku

Naproti tomu akademický klasicismus usiloval předně o vznešenost – jak ve formě, tak i ve výběru námětů.

V českém prostředí se akademické a salónní umění výrazně polarizovalo v 70. letech 19. stol.

Salónní malba
Thomas Couture, Římané v době dekadence, 1847

Salónní malba
Vojtěch Hynais, Paridův soud

